

[Indenrigsministeren.]

ner vi med, vil blive brugt til vækstkommunerne. Vækstkommunerne har jo et godt skattegrundlag, har store indkomster, men de har også store anlægsudgifter gennem en årrække, indtil kommunerne bliver udbygget. Man må jo regne med, at når kommunen til sin tid er udbygget, har den stadig væk borgere med et godt indkomstgrundlag, således at man også til den tid har et godt grundlag at afbetale de lån på, som man har optaget til gavn for borgerne. Derfor mener jeg, det er rimeligt i afgørende grad at støtte de såkaldte væstkommuner over låntagning. Men det skal også erkendes, at der er nogle ganske få væstkommuner, som har så høje beskatningsniveauer, også efter forslaget, at de efter min opfattelse også bør støttes af den tilskudsordning, som ligger i de 25 mill. kr., der stilles til rådighed.

Socialdemokratiet mener, at der ville finde en anderledes udligning sted, hvis man gennemførte forslaget om, at staten skulle betale til de svagt stillede kommuner. Det er da rigtigt, at de svagt stillede kommuner ved at få en sådan støtte ville komme ned på et lavere beskatningsniveau, men fra diskussioner i foråret på kommunale møder og fra taler af socialdemokratiets folketingsmedlemmer erindrer jeg, at det blev hævdet, at intervallet var alt for stort imellem de rige og de fattige kommuner. Det, vi nu tilstræber, er, at afstanden i beskatningsniveauet mellem de mere velstillede og de svagere stillede kommuner skal blive mindre. Jeg mener derfor, at vi hermed laver en bedre udligning, end socialdemokratiets forslag ville gøre.

Jeg vil gerne understrege over for hr. Ove Hansen, hvad jeg allerede gjorde ved første behandling, at socialdemokratiets forslag ville koste staten mange penge. Jeg nævnte tallet 950 mill. kr., og hr. Ove Hansen mente, det var for højt, men vi har jo tilstillet udvalget bilag, hvoraf det fremgår, hvordan man er kommet til dette beregningsresultat.

Hr. Poul Schlüter var enig med mig og med regeringen i, at den rigtige måde at udligne på var på grundlag af indkomstniveauet, og fandt det rimeligt, at de, der havde bedst råd, bidrog til, at de, der var dårligst stillet, fik en støtte. Jeg mener altså også, at hvis man vil have en udligning, hvis

man vil nærme beskatningsniveauerne til hinanden, er vi gået den rigtige vej.

Hr. Enggaard rejste et par spørgsmål over for mig. Han spurgte om virkningen af, at man ved de beregninger, der ligger til grund for forslaget om kommunal udligning, har anvendt folketallet den 1. januar 1969 i stedet for den 1. april 1970. Det får efter min opfattelse normalt ikke nogen særlig virkning. For enkelte udviklingskommuner i Københavnsområdet betyder det, at det grundlag, man har beregnet på, har været et andet end det, man har den dag, loven får virkning. Derfor deler jeg den opfattelse, som hr. Enggaard gav udtryk for, at beløbene for væstkommunerne i hovedstadsområdet vil blive noget mindre end de tal, der er fremgået af det materiale, udvalget har fået tilsendt.

Hr. Enggaard spurgte også om, hvilket folketal der ville blive lagt til grund ved den endelige beregning af bidraget for 1971-72, hvor der altså for 1971-72 er lavet en særlig overgangsordning, fordi man måtte gå ud fra registerfolketallet på et andet tidspunkt, da man ikke havde oplysningerne. Jeg vil gerne sige til hr. Enggaard, at det er ganske rigtigt, at der vil finde en efterregulering sted, således at det, der skal beregnes for kommunerne, sker på grundlag af et senere tal end det, som egentlig fremgår af paragraffen.

Hr. Poul Dam omtalte kommunernes lånemuligheder, omtalte cirkulæret af 1. april 1970 og gav udtryk for, at der her fra talerstolen var sagt, at nu skete der en lettelse, og det var selvfølgelig kun en lettelse i forhold til 1. april-cirkulæret. Jeg vil gerne sige her, at socialistisk folkeparti ved det forlig, der er indgået om realkrediten — og heri indgik også beslutningerne vedrørende cirkulæret til kommunerne — også har accepteret det øvrige indhold i cirkulæret af 1. april, altså med de ændringer, der er sket efter det, som vi blev enige om i folketingsudvalget.

Hr. Sigsgaard nævnte, at der vil være dobbelt så stor skat i nogle kommuner som i andre kommuner. Må jeg i mit svar til hr. Sigsgaard samtidig svare hr. Thomas Have, der jo fremdrog problemerne i Thisted-Viborg amt, hvor forholdet er dette, at de 19 kommuner efter de beregninger, der er foretaget, har et beskatningsniveau på over 18 og alt-